

32003D0100

14.2.2003

JURNALUL OFICIAL AL UNIUNII EUROPENE

L 41/41

DECIZIA COMISIEI
din 13 februarie 2003
de stabilire a cerințelor minime pentru aplicarea programelor de creștere bazate pe rezistența la formele
transmisibile de encefalopatie spongiformă la ovine

[notificată cu numărul C(2003) 498]

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2003/100/CE)

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 999/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 mai 2001 de stabilire a unor reglementări pentru prevenirea, controlul și eradicarea anumitor forme transmisibile de encefalopatie spongiformă ⁽¹⁾, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 1494/2002 al Comisiei ⁽²⁾, în special articolul 23,

întrucât:

- (1) Scrapia constituie o problemă extrem de importantă pentru sănătatea animală în interiorul populației ovine și caprine din Comunitate.
- (2) Nu există nici o metodă validată de diagnosticare de rutină care să permită să se facă distincția, la ovine și caprine, între o infectare cu encefalopatie spongiformă bovină (ESB) și o infectare cu scrapie. Nu s-a dovedit existența unei infectări în condiții naturale cu ESB la ovine și la caprine. Cu toate acestea, nu s-a eliminat riscul de infectare cu ESB a populației ovine și caprine și de prezență a acestuia în această populație. Prin urmare, infectarea ovinelor și caprinelor cu encefalopatia spongiformă transmisibilă (EST) prezintă un risc potențial pentru sănătatea publică.
- (3) Cercetările efectuate au demonstrat că anumite genotipuri ale proteinei prion la ovine conferă rezistență la scrapie. Dovezile disponibile în prezent indică existența unei rezistențe similare, determinate genetic, la ESB în cazul oilor infectate experimental cu ESB pe cale orală.

- (4) Avizul Comitetului Științific Director (CSD) din 4 și 5 aprilie 2002 privind siguranța aprovizionării cu materiale provenite de la rumegătoare mici a stabilit orientările principalelor puncte ale unui program de creștere bazat pe rezistența ovinelor la EST. CSD consideră că un asemenea program trebuie să se axeze pe populația cu risc sau pe zonele cu risc.

- (5) Una dintre condițiile necesare pentru un asemenea program de creștere este aproximarea frecvenței ovinelor ARR/ARR pentru fiecare rasă importantă. Pentru a obține aceste informații, Decizia 2002/1003/CE a Comisiei ⁽³⁾ a prevăzut efectuarea unui studiu asupra raselor ovine din statele membre.

- (6) Trebuie să se acorde posibilitatea de a deroga de la obligația de a pune în aplicare un program de creștere în conformitate cu prezenta decizie pentru anumite rase care prezintă o rezistență slabă naturală și pentru rasele locale originare din zona respectivă și în pericol de a fi abandonate, menționate de Regulamentul (CE) nr. 445/2002 al Comisiei din 26 februarie 2002 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1257/1999 al Consiliului privind ajutorul acordat din Fondul European de Orientare și Garantare Agricolă (FEOGA) pentru dezvoltare rurală și de modificare și abrogare a unor regulamente ⁽⁴⁾.

- (7) În avizul său, CSD a recomandat să se procedeze la certificarea efectivelor care prezintă un risc neglijabil de scrapie/de ESB. Una din posibilitățile preconizate constă în certificarea efectivelor pe baza unei rezistențe genetice totale la EST, însoțită de teste periodice de depistare a EST.

⁽¹⁾ JO L 147, 31.5.2001, p. 1.

⁽²⁾ JO L 225, 28.8.2002, p. 3.

⁽³⁾ JO L 349, 24.12.2002, p. 105.

⁽⁴⁾ JO L 74, 15.3.2002, p. 1.

- (8) CSD a propus, pentru ovine și caprine, o listă completă a țesuturilor care pot prezenta un risc pentru sănătatea umană și animală, în ipoteza în care s-ar confirma sau ar fi considerată probabilă prezența ESB. Cu toate acestea, CSD a precizat că aceste țesuturi nu prezintă nici un risc semnificativ atunci când provin de la animale rezistente și semi-rezistente cu vârsta mai mică de 18 luni și, respectiv, șase luni. Trebuie favorizată crearea de efective certificate, în conformitate cu aceste principii.
- (9) Comisia va prezenta Consiliului și Parlamentului o propunere de modificare a Regulamentului (CE) nr. 999/2001, astfel încât acesta să conțină un temei juridic pentru măsurile prevăzute în prezenta decizie. Între timp, prezenta decizie trebuie adoptată cu titlu de măsură tranzitorie.
- (10) Măsurile prevăzute de prezenta decizie sunt în conformitate cu avizul Comitetului permanent pentru lanțul alimentar și sănătatea animală,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Definiții

În sensul prezentei decizii, se aplică definițiile menționate în anexa I la Decizia 2002/1003/CE a Comisiei.

Articolul 2

Program de creștere bazat pe rezistența la EST a ovinelor de rasă pură

(1) Fiecare stat membru pune în aplicare, până la 1 ianuarie 2004, un program de creștere care prevede selecția pentru rezistența la EST din cadrul fiecărei rase ovine indigene sau care formează o populație importantă pe teritoriul său, pe baza rezultatelor studiului menționat în Decizia 2002/1003/CE a Comisiei. Cerințele minime pe care trebuie să le îndeplinească acest program sunt cele stabilite în anexa I.

(2) Statele membre pot hotărî că participarea proprietarilor de efective la programul de creștere menționat în alineatul (1) este voluntară până la 1 aprilie 2005. Cu toate acestea, după această dată, participarea la programul de creștere este obligatorie pentru toate efectivele cu valoare genetică ridicată.

Articolul 3

Derogări

- (1) Statele membre pot obține o derogare de la obligația de a pune în aplicare un program de creștere așa cum prevede articolul 2:
- fie pe baza unui program național de combatere a scrapiei, prezentat și aprobat în conformitate cu capitolul A partea I litera (b) din anexa VIII la Regulamentul (CE) nr. 999/2001,

care prevede monitorizarea activă și permanentă a ovinelor și caprinelor, din cadrul tuturor efectivelor din statele membre, care au murit la fermă;

- fie atunci când Comisia a recunoscut teritoriul lor ca fiind indemn de scrapie în conformitate cu capitolul A partea I litera (c) din anexa VIII la Regulamentul (CE) nr. 999/2001, pe baza rezultatelor unei analize statistice concludente.

(2) Derogarea prevăzută la alineatul (1) se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 24 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 999/2001.

Articolul 4

Cadrul de recunoaștere a rezistenței la EST a unor efective de ovine

(1) Fiecare stat membru stabilește un cadru de recunoaștere a rezistenței la EST a unor efective de ovine până la 1 ianuarie 2004.

Acest cadru îndeplinește criteriile stabilite în anexa II.

(2) Recunoașterea rezistenței la EST a unui anumit efectiv, conform cadrului prevăzut la alineatul (1), nu este considerată ca fiind un criteriu necesar pentru excluderea prezenței unui caz de EST în cadrul efectivului respectiv.

Articolul 5

Raporturi prezentate Comisiei de către statele membre

Statele membre prezintă Comisiei următoarele raporturi:

- (a) raport privind cerințele programelor lor de creștere menționate la articolul 2, până la 1 aprilie 2004;
- (b) raport de progres anual, care se înaintează prima dată până la 1 aprilie 2005, care prezintă progresele realizate în punerea în aplicare a programelor de creștere.

Articolul 6

Sinteza rapoartelor prezentată statelor membre de către Comisie

Comisia prezintă statelor membre o sinteză a rapoartelor care trebuie să-i fie transmise în temeiul articolului 5, în termen de trei luni de la data limită de primire a rapoartelor respective.

Articolul 7

Reexaminare

Cerințele din prezenta directivă se reexaminează:

- (a) pe baza rapoartelor menționate la articolul 5;
- (b) luând în considerare rasele la care s-a pus în evidență în cadrul programului de creștere un grav efect genetic negativ;
- (c) în orice situație, înainte de 1 aprilie 2005, pentru a putea ține seama de orice nou aviz științific.

*Articolul 8***Destinatari**

Prezenta decizie se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 13 februarie 2003.

Pentru Comisie

David BYRNE

Membru al Comisiei

ANEXA I

CERINȚE MINIME PENTRU UN PROGRAM DE CREȘTERE BAZAT PE REZISTENȚA LA EST LA OVINE**Partea 1 – Cerințe generale**

1. Programul de creștere trebuie să se axeze pe efectivele cu valoare genetică ridicată.
2. Se creează o bază de date. Aceasta conține cel puțin următoarele informații:
 - (a) identitatea, rasa și numărul de animale care compun toate efectivele care participă la programul de creștere;
 - (b) identificarea diferitelor animale de la care se prelevă probe în cadrul programului de creștere;
 - (c) rezultatele eventualelor teste de genotipare.
3. Se pune în aplicare un sistem de certificare uniform. În cadrul acestuia, genotipul fiecărui animal care face obiectul unei prelevări de probe în cadrul programului de creștere este certificat printr-un număr de identificare individual.
4. Colectarea probelor se efectuează de către personal special format în acest scop în cadrul programului de creștere.
5. Se pune în aplicare un sistem de identificare a animalelor și a probelor, de prelucrare a probelor și de difuzare a rezultatelor. Este necesar să se reducă cât mai mult posibil riscul de eroare umană. Sistemul face obiectul unor controale aleatorii periodice în vederea verificării eficienței acestuia.
6. Testele de genotipare a sângelui sau a altor țesuturi prelevate în scopul programului de creștere se efectuează în laboratoare autorizate în cadrul programului.
7. Autoritatea competentă din statul membru poate ajuta asociațiile de crescători care doresc acest lucru să creeze bănci genetice de material seminal, ovule și/sau embrioni reprezentativi pentru genotipurile proteinei prion care pot deveni rare din cauza programului de creștere.
8. Programele de creștere se stabilesc pentru fiecare rasă, luând în considerare următoarele elemente:
 - (a) frecvența diferitelor alele în cadrul rasei;
 - (b) rasele rare;
 - (c) preocuparea pentru prevenirea reproducerii prin împerecheri consangvine și a deviației genetice.

Partea 2 – Norme specifice pentru efectivele participante

1. Programul de creștere urmărește creșterea frecvenței alelei ARR în cadrul efectivului ovin, reducând, în același timp, frecvența alelelor pentru care s-a demonstrat că provoacă susceptibilitate la EST.
2. Normele minime pe care trebuie să le îndeplinească efectivele participante sunt următoarele:
 - (a) trebuie identificate individual, prin mijloace sigure, toate animalele din efectiv care trebuie supuse unui test de genotipare;
 - (b) toți berbecii destinați reproducerii în cadrul unui efectiv trebuie supuși unui test de genotipare înainte de a fi folosiți pentru reproducere;
 - (c) toți masculii purtători de alelă VRQ trebuie sacrificați sau castrați în termen de șase luni de la determinarea genotipului lor; aceste animale nu pot părăsi exploatarea, cu excepția cazului în care urmează a fi sacrificate;
 - (d) femelele cunoscute că fiind purtătoare de alelă VRQ nu pot părăsi exploatarea, decât cu excepția cazului în care urmează a fi sacrificate;
 - (e) se interzice folosirea altor masculi, inclusiv a donatorilor de material seminal utilizați pentru inseminare artificială, în afară de cei certificați în cadrul programului, pentru scopuri de reproducere în interiorul efectivului.

Partea 3 – Protecția raselor și a caracteristicilor de reproducere

1. Statele membre pot hotărî să acorde o derogare de la cerințele menționate în partea 2 punctul 2 literele (c) și (d) în cazul raselor:
 - (a) pentru care studiul menționat în Decizia 2002/1003/CE a Comisiei indică o frecvență a alelei ARR mai mică de 25 % sau
 - (b) care sunt în pericol de a fi abandonate, menționate la articolul 14 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 445/2002.
 2. În cazul raselor pentru care studiul menționat în Decizia 2002/1003/CE a Comisiei indică absența alelei ARR sau o frecvență a acestei alele mai mică de 10 %, statele membre pot hotărî să acorde o derogare de la părțile 1 și 2, cu condiția ca aceste rase să facă obiectul programelor de monitorizare a scrapiei.
 3. Statele membre informează Comisia în legătură cu derogările acordate în conformitate cu dispozițiile de la punctele 1 și 2, precum și în legătură cu criteriile folosite.
-

ANEXA II

CADRUL DE RECUNOAȘTERE A REZISTENȚEI LA EST A EFECTIVELOR DE OVINE

1. Cadrul se utilizează pentru recunoașterea rezistenței la EST a efectivelor de ovine care îndeplinesc anumite criterii, fie ca urmare a participării la programul de creștere prevăzut la articolul 2, fie în alt mod.

Această recunoaștere se acordă la cel puțin două niveluri:

- (a) efective de nivel I: efective compuse în totalitate din ovine cu genotipul ARR/ARR;
- (b) efective de nivel II: efective ai căror descendenți provin exclusiv din berbeci cu genotipul ARR/ARR.

Statele membre pot hotărî să acorde o recunoaștere și la alte niveluri, astfel încât să răspundă cerințelor naționale.

2. Se prelevă periodic probe, în mod aleatoriu, de la ovine care provin de la efective rezistente la EST:

- (a) fie în exploatație, fie în abator, în vederea verificării genotipului;
 - (b) în cazul efectivelor de nivel I, de la animale cu vârsta mai mare de 18 luni, la abator, în vederea depistării prezenței unei forme de EST în conformitate cu anexa III la Regulamentul (CE) nr. 999/2001.
-